

DE REBOT

JOAN FUSTER I EL DESCRÈDIT DE LA REALITAT

Joan F. L3pez
Casasnovas
Escriptor

«Espero que els senyors de la censura no trobaran en el meu escrit massa coses contràries a la moral, al dogma o als *'Principios fundamentales del Estado'* i no cal que us diga com us agraeisc la deferència d'incloure'm entre els primers títols de la vostra col·lecció». «El descrèdit de la realitat», de Joan Fuster, va ser el quart llibre publicat a la col·lecció Raixa, d'editorial Moll [carta de Joan Fuster a Aina Moll; València, 16/II/55]. La censura en aquells anys de plom, sortint de l'horrorosa postguerra, era una realitat que queia com una llosa sobre el món dels llibres, de l'art, del teatre, dels espectacles. La dictadura volia fer veure als espanyols que no hi havia més realitat que la que ella adoctrinava. Per açò el títol de Fuster, encara que es refereix a l'art, especialment a la pintura, deia molt més llavors i avui continua tenint sentit. Hi diu l'intel·lectual

de Sueca: «Quan l'artista pinta, el món creix». Enigmàtic? No tant.

❖ **PROLIFEREN A MENORCA** les galeries d'art. Bé. Tanmateix, és segur que creixerà el nivell de preparació, coneixement i la pràctica de l'art a l'Illa?

I a Girona, canviarà la pràctica esportiva? Després del doble ascens en futbol i bàsquet, què en destacaven els mitjans? L'impuls al turisme esportiu, la seva influència econòmica en la ciutat, la construcció d'una nova graderia a Montilivi. Ningú parlava dels referents que els dos

equips podrien suposar per a l'esport base, amb sengles victòries aconseguides amb sacrifici i esforç.

❖ **EL «FRACÀS»** de la candidatura espanyola per als Jocs Olímpics d'Hivern de 2030 produïu un desori entre els que havien apostat pel desenvolupament econòmic de la zona pirinenca: empresaris, polítics (en brega permanent), el COE... Però hom es demana què passava amb el compromís de la consulta ciutadana? Es dava per fet que qui s'oposava a una nova destrucció ecològica estava 'fora de la realitat'? I les infraestructures necessàries, ara allà ja no es faran? Als Jocs Olímpics antics l'esforç dels atletes grecs era per l'honor i el seu 'guany', un ram d'olivera. Xerxes i un altre dels generals perses no entenien com podien lluitar si no era per les riqueses. Què volien guanyar els organitzadors dels Jocs 2030?

Els que ja guanyen més són els arrendadors de locals a Menorca. Aquest nivell ja està pujant; l'activitat artística, ja ho veurem. Sense artistes capaços de superar la realitat imposada, aquesta es podreix. Com combinarem desenvolupament cultural i econòmic al món de l'Art?

UN LUGAR PARA DISENTIR INCOMPETENTES

Joan Sans
Payeras
Librepensador

Suena duro calificar a una persona de incompetente, lo reconozco. En cambio, si la llamamos «no competente» se suaviza el término. Curioso. Ocurre lo mismo cuando en vez de utilizar el vocablo «mentiroso» utilizamos el término «faltar a la verdad», «errar», «equivocar». Es la distancia que existe entre lo políticamente correcto y lo incorrecto, en cuanto a las formas.

La sorpresa saltó sin duda por las formas. Políticamente correctas, aunque por ello mismo, inhabituales en la cosa pública. Que el departamento de Movilidad del CIME no funcionaba como debía era cosa palpable. Los clamorosos retrasos en las licencias de las VTC, las obras de la general, la ampliación de líneas y la supuesta disminución del precio de los abonos del transporte público eran noticia durante los últimos meses. El problema del Jaleo-Bus, la guindilla del pastel. La solución, el cese o la renuncia de su titular.

¿Quiere eso decir que tras el cese o la renuncia de la titular de Movilidad del CIME, en las próximas fiestas patronales ya se dispondrá de buses para el Jaleo Bus, del descuento del bonobus y la ampliación de las VTC? ¿Qué ocurrirá en plena temporada con los accesos a las playas? ¿Tienen previsto un plan C, D o F?

Uno ya duda de todo. Y de todos, todas y todos. De momento -y oficialmente- la culpa es de la covid. Como lo podría haber sido de Ucrania y de Putin, del gas o de las eléctricas. O de Franco.

A menos de un año para las próximas elecciones la cosmética tiene mucho trabajo por delante. La cosmética, el engaño y los puñales en espaldas propias y ajenas, por no hablar de los pegamentos para tanto conglomerado de pequeñas formaciones -que tanto convergen como divergen-.

Uno duda de la causa real de la inoperancia de la Conselleria de Movilidad del CIME hasta el momento. ¿Es a causa de la ya extitular, son problemas internos de la formación, o la causa son diferencias de criterio en el equipo de gobierno? Los nacionalistas, por definición, son de derechas. ¿Puede conjugar en sana armonía esta derecha nacionalista con el populismo de extrema izquierda de UP, y con el solo arbitraje de un PSOE sin rumbo ideológico consolidado?

¿Cuándo se empezarán a marcar diferencias ante la próxima convocatoria a las urnas? ¿Será antes o después de los presupuestos? ¿Será suficiente la ambigüedad o la particular interpretación de las normas para mantenerse a flote hasta mayo, o se necesitará de un revulsivo mayor?

¿Se impondrá Ferraz o serán suficientes los dictados de Francina?

www.joansans.blogspot.com

Toni Arcas: professor i exdirector de l'Escola d'Art de Menorca

■ Acaba la trajectòria professional d'un gran docent amb majúscules. El dia 30 de juny serà el darrer dia de feina de Toni Arcas com a professor a l'Escola d'Art de Menorca, a la que va arribar l'any 1986 procedent de la seva Mallorca natal i en la que ha treballat fins ara. Durant més de 36 anys ha impartit classes com a professor de dibuix artístic i color inculcant la seva passió a moltes promoció d'alumnat. Aquesta tasca vocacional ha estat compaginada amb el càrrec de director del centre durant 29 anys fins el curs passat, tot un gran desafiament que sempre ha realitzat amb orgull. Durant tots aquests anys dedicats a l'educació en Toni Arcas ha viscut molts canvis normatius, s'ha adaptat a diversos currículums marcats per lleis educatives estatals i autonòmiques i als canvis de models d'ensenyament i d'aprenentatge. Juntament amb l'equip docent del batxillerat i dels cicles formatius Procediments de Joieria i Assistència al Producte Gràfic Impres, en Toni Arcas ha treballat per potenciar el paper

de les arts plàstiques i disseny i per finançar el reconeixement de l'Escola d'Art de Menorca dins la societat, a vegades una tasca complicada. L'Escola d'Art ha aconseguit demostrar durant aquests anys que és un gran centre que s'adapta a les metodologies del s. XXI i en el qual es fomenta l'esperit crític, el treball interdisciplinari i la inno-

vació, a la vegada que també participa en un gran nombre de projectes i manté col·laboracions amb altres institucions de l'Illa (Ajuntament, Consell Insular, Fundació Reynolds, Hauser & Wirth, centres de primària i secundària, EOI...). A més de tots aquests reptes, els tres darrers anys de la seva carrera professional han estat marcats per les restriccions de la situació sanitària però tampoc això ha estat un obstacle per seguir demostrant que tot es pot assolir a les aules i que la creativitat i el caliu del centre es mantenen per damunt de tot. Aquest darrer curs ha pogut gaudir del treball exclusiu dins l'aula i del contacte diari amb l'alumnat de segon de batxillerat i del cicle de Procediments de Joieria i allunyat de la burocràcia i les tensions que suposa tenir el càrrec de director.

Toni, des de la nostra estimada Escola, el claustre de professors i professors, l'alumnat i el personal no docent volem desitjar-te una gran i merescuda etapa de jubilació. No fa falta que te diguem que ens deixes una gran empremta, no només perquè dia a dia has fet gala del teu compromís amb la feina

sinó perquè sempre has demostrat ser un gran professional i una excel·lent persona. Amb tu hem compartit moments molt especials i ens has regalat anècdotes que sempre recordarem. Gràcies per tot el que hem après junts, per la família que hem creat a l'Escola i pels anys de molta feina i experiència compartida. Felicitat i inici d'una nova etapa plena d'alegries i nous reptes!

CLAUSTRE, ALUMNAT I PAS DE L'ESCOLA D'ART DE MENORCA
• MAÓ

CARTAS AL DIRECTOR

El diari MENORCA pone esta sección a disposición de sus lectores. Se dará prioridad a la publicación de las cartas breves, cuya extensión no supere las 20 líneas. Deben remitirse firmadas con nombre y los dos apellidos. No se publicarán cartas anónimas. También se debe hacer constar dirección completa, copia del DNI y un teléfono de contacto. La dirección del diario se reserva la posibilidad de recortar los textos para ajustarlos al espacio de las páginas de Opinión. Los remitentes aceptan estos criterios al mandar sus cartas al diario.

Correo electrónico:
opinion@menorca.info